

Dosar nr. 3ra-1199/18

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. I.Chirtoaca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L.Bulgac, S.Gîrbu, G.Dașchevici)

ÎNCHEIERE

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cazanescu Grigore împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării vechimii în muncă cu avantaje, obligarea calculării și achitării salariului reieșind din recalcularea vechimii în muncă și obligarea stabilirii, calculării și achitării pensiei,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 18 aprilie 2016, Cazanescu Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării vechimii în muncă cu avantaje, obligarea calculării și achitării salariului reieșind din recalcularea vechimii în muncă și obligarea stabilirii, calculării și achitării pensiei.

În motivarea acțiunii a indicat că, a activat în organele afacerilor interne începând cu 14 august 1995 și până la 29 iunie 2015, când prin ordinul IGP nr. 488 ef din 10 iulie 2015 a fost eliberat din funcția de Comandant de Companie al Batalionului special de escortă și pază al Direcției de poliție mun. Chișinău, în temeiul art. 47 alin. (1) lit. e) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, din cauza stării de sănătate.

În decursul activității sale în cadrul organelor afacerilor interne, ulterior în poliție, a fost angajat doar în Batalionul special de escortă și pază în diferire funcții.

La 23 februarie 2016, în temeiul art. 323 alin. (2) Codul muncii și art. 18 lit. c) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, s-a adresat cu cerere prealabilă Ministerului Afacerilor Interne privind stabilirea perioadei de activitate în cadrul Batalionului special de escortă și pază al CGP mun. Chișinău și respectiv, a Direcției de poliție a mun. Chișinău, începând cu 14 august 1995 și până la 29 iunie 2015, ca perioadă de activitate cu avantaj, aplicând coeficientul 2, cu recalcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne,

recalcularea și achitarea salariului reieșind din recalculul vechimii în muncă, stabilirea și achitarea pensiei reieșind din recalculul salariului și a vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei.

Concomitent, s-a adresat cu cerere similară către Inspectoratul General al Poliției.

A indicat că, prin răspunsul nr. 34/2-C-37/16 din 17 martie 2016, Inspectoratul General al Poliției i-a comunicat că cererea nu ține de competența sa și i-a sugerat să se adreseze către Ministerul Afacerilor Interne, indicând totodată că dânsul nu a activat în cadrul subdiviziunilor care cad sub incidența pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar și prin urmare, satisfacerea cererii prealabile nu este posibilă din lipsa temeiului legal.

Din partea Ministerului Afacerilor Interne nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă din 23 februarie 2016.

A menționat că, nu este de acord cu răspunsul Inspectoratului General al Poliției și refuzul tacit al Ministerului Afacerilor Interne, pe care le consideră neîntemeiate și ilegale.

A mai indicat că, în perioada de anchetare, escortare, transportare și repartizare în cameră a deținuților, persoanele intrau în contact cu personalul instituțiilor, care riscau să se molipsească de tuberculoză.

În acest sens, la 09 noiembrie 2007 prin ordinul MAI nr. 408 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă cu avantaje a unor colaboratori ai Batalionului serviciului de escortă și pază al Comisariatului General al Poliției mun. Chișinău, în baza art. 30 din Legea nr. 1086 din 23 iunie 2009 și pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, s-a stabilit calcularea a două luni vechime pentru o lună de serviciu, perioada de activitate în plutonul de pază al instituțiilor de expertiză judiciară și medico-legală al BSEP al CGP mun. Chișinău.

A considerat că, situația sa se încadrează perfect în normele citate supra, întrucât izolatoarele de detenție provizorie dețineau și tratau bolnavi contagioși. Atât, izolatoarele de detenție provizorie din cadrul Comisariatului Generale de Poliție mun. Chișinău și altor comisariate, în prezent Direcția de poliție mun. Chișinău și inspectoratele de poliție, se află în subsol, fapt ce nu poate fi negat de către pârâți. Riscul la care sunt supuși colaboratorii de poliție pe parcursul serviciului de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestare fiind bolnavi contagioși, a fost reflectat și în notele informative nr. 12-6d/04 din 15 decembrie 2004 ale Procuraturii mun. Chișinău și nr. 04/3883 din 17 mai 2006 a Ministerului Justiției, precum și în actul comisiei medicale a Direcției medicale a MAI nr. 17/7-55 din 24 noiembrie 2006.

A solicitat Cazanescu Grigore, recunoașterea ca ilegal răspunsul nr. 34/2- C-37/16 din 17 martie 2016 al Inspectoratului General al Poliției și refuzul tacit al Ministerul Afacerilor Interne, obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a recalcula vechimea în muncă cu calcularea două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului Serviciului Escortă și Pază al CGP mun. Chișinău 14 august 1995 – 05 martie 2013, obligarea Inspectoratului General al Poliției de ai recalcula vechimea în muncă pe linia Ministerul Afacerilor Interne cu calcularea două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului Serviciului Escortă și Pază al Direcției de Poliție mun. Chișinău 05 martie 2013 – 29 iunie 2015; obligarea Ministerului Afacerilor

Interne și Inspectoratului General al Poliției de a-i recalcula și achita salariul, reieșind din recalculul vechimii în muncă în cadrul Batalionului special de escortă și pază începând cu 14 august 1995 până la 29 iunie 2015, obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a recalcula, stabili și achita pensia pe lina Ministerului Afacerilor Interne reieșind din calculul salariului și a vechimii în muncă.

Prin hotărârea din 8 iulie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial; s-a recunoscut ca fiind ilegale răspunsul IGP nr. 34/2-C37/16 din 17 martie 2016 și acțiunile Ministerul Afacerilor Interne de a nu oferi răspuns la cererea prealabilă cu nr. C-408/16 din 23 februarie 2016; s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne de a-i recalcula lui Cazanescu Grigore vechimea în muncă în organele afacerilor interne, calculându-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 14 august 1995 – 05 martie 2013; s-a obligat Inspectoratul General al Poliției de a-i recalcula lui Cazanescu Grigore vechimea în muncă în Poliție, calculându-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 05 martie 2013 – 29 iunie 2015, precum și să-i recalculeze și să-i achite salariul reieșind din recalculul vechimii în serviciul în Poliție; s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i recalculeze, stabilească și achite pensia pe linia MAI lui Cazanescu Grigore reieșind din recalculul salariului și a vechimii în muncă. În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, au fost admise apelurile declarate de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției, casată hotărârea din 8 iulie 2016 a Judecătorei Centru mun. Chișinău în partea admiterii capetelor de cerere privind obligarea Inspectoratului General al Poliției să-i recalculeze și să-i achite lui Cazanescu Grigore salariul reieșind din recalculul vechimii în serviciu în Poliție și în partea obligării Ministerului Afacerilor Interne să-i recalculeze, stabilească și să-i achite lui Cazanescu Grigore pensia reieșind din recalculul salariului și a vechimii în muncă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri sub formă de încheiere prin care au fost scoase de pe rol capetele de cerere menționate în temeiul art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă, reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 22 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile declarate de Cazanescu Grigore și Inspectoratul General al Poliției, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017 cu restituirea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției, s-a casat parțial hotărârea din 8 iulie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău în partea admiterii pretențiilor reclamantului Cazanescu Grigore ce țin de obligarea Inspectoratului General al Poliției să recalculeze și să achite salariul reieșind din recalculul vechimii în serviciu în poliție și obligarea Ministerul Afacerilor Interne să recalculeze, stabilească și să achite pensia pe linia Ministerului Afacerilor Interne reieșind din recalculul salariului și a vechimii în muncă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care s-au respins ca neîntemeiate pretențiile reclamantului Cazanescu Grigore ce țin de obligarea Inspectoratului General al Poliției să recalculeze și să achite salariul reieșind din recalculul vechimii în serviciu în poliție și obligarea Ministerul Afacerilor Interne să recalculeze, stabilească și să achite pensia pe linia Ministerului

Afacerilor Interne reieșind din recalculul salariului și a vechimii în muncă. În rest, hotărârea s-a menținut.

La 9 iulie 2018, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea ce ține de obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i recalculeze lui Cazanescu Grigore vechimea în muncă în organele afacerilor interne, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

A solicitat Ministerul Afacerilor Interne, admiterea recursului, casarea deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 8 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri prin să fie respinsă cererea înaintată de către Cazanescu Grigore împotriva Ministerului Afacerilor Interne.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimatul Cazanescu Grigore nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Ministerul Afacerilor Interne, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 14 mai 2018 (vol.I, f.d.243). Cererea de recurs a fost depusă la data de 9 iulie 2018 (vol.II, f.d.1). Astfel, recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Ministerul Afacerilor Interne în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu